

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112230728
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112230728.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Zlady Šimkovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6C/186/2012-70 zo dňa 26.01.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu 1.stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol.

Ďalším výrokom vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ustanovením § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 (účinný k 27.09.2012), § 6 ods. 1 (účinný k 27.09.2012), § 9 ods. 1, 2 (účinný k 27.09.2012), § 15 ods. 1 (účinný k 27.09.2012), § 17 ods. 1, 2, 3 (účinný k 27.09.2012), § 19 ods. 1 (účinný k 27.09.2012) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 41 ods. 2 písm. d) (účinný k 01.06.2011), § 44 ods. 1, 2 (účinný k 01.06.2011), § 41 ods. 2 písm. d) (účinný k 01.06.2010), § 44 ods. 1, 2 (účinný k 01.06.2010 a účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010), § 44 ods. 6 (účinný do 31.08.2005), § 44 ods. 7 (účinný od 01.09.2005), § 44 ods. 8 (účinný od 01.12.2006) a § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Prešov žaloby, ktoré sa viedli pod sp. zn. 9C/241/2012, 9C/247/2012, 9C/276/2012, 9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/288/2012, 9C/290/2012, 9C/293/2012, 9C/319/2012 a 9C/323/2012.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 11NcC 22/2012-11 z 18.10.2012 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Prešov z prejednávania a rozhodovania danej veci a vec prikázal Okresnému súdu Humenné. Na Okresnom súde Humenné sa konanie o spojených veciach vedie pod sp. zn. 6C/186/2012.

Jednotlivé žaloby boli podané proti žalovanej na základe exekučných konaní vedených na Okresnom súde Prešov, pričom v konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/241/2012 to bolo exekučné konanie proti povinnému Jozefovi Frajtovi, ktoré sa viedlo na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9368/2008. V konaní OS Prešov sp. zn. 9C/247/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej U. L., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 11776/2008.

V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/276/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému P. D., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 3895/2010. V konaní OS Prešov 9C/277/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej N. T., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 491/2007. V konaní OS Prešov 9C/278/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému P. Q., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 3873/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/288/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej P. L., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 16679/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/290/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnému Q. S., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 8549/2010. V konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/293/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej P. W., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 9983/2009. V konaní OS Prešov 9C/319/2012 to bolo exekučné konanie vedené proti povinnej U. W., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 1105/2004, v konaní OS Prešov pod sp. zn. 9C/323/2012 to bolo konanie voči povinnej P. P., na základe návrhu súdneho exekútora registrovaného pod sp. zn. EX 12338/2008.

Žalobca žaloby vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/241/2012, 9C/247/2012, 9C/276/2012, 9C/278/2012, 9C/288/2012, 9C/290/2012, 9C/293/2012 a 9C/323/2012 odôvodňoval tým, že Okresný súd Prešov ako exekučný súd požiadal udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe návrhu spísaného súdnym exekútorom a Okresný súd Prešov túto žiadosť prijal na ďalšie konanie a teda mu vznikla povinnosť sa danou žiadosťou zaoberať a rozhodnúť o nej v rámci zákonom stanovenej lehoty.

Žaloby vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9C/277/2012 a 9C/319/2012 žalobca ďalej odôvodnil tým, že súdny exekútor v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 Exekučného poriadku predložil súdu návrh žalobcu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd takéto poverenie vydal. Následne postupom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku bol exekučnému súdu doručený návrh na zmenu exekútora. Žalobca očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu a v zákonom stanovenej lehote dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu. Súd o návrhu nerozhodol včas napriek tomu, že podaný návrh spĺňal všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkovo tak žalobca vyčíslil majetkovú škodu na sumu 175 eur.

Zároveň si žalobca vo všetkých konaniach uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného Článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného Článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia 660 eur. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55 eur za jeden mesiac, pričom konkrétnu výšku v jednotlivých prípadoch vypočítal tak, že túto sumu vynásobil počtom mesiacov, v ktorých súd nevydal poverenie pre súdneho exekútora. V konaniach, v ktorých súd podľa žalobcu nerozhodol včas o zámene súdneho exekútora, žalobca nemajetkovú ujmu vyčíslil sumou 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, keď vychádzal z doktríny ústavného súdu, že pri nečinnosti súdu patrí za jeden rok poškodenému suma 663,88 eur.

Z obsahu znaleckého posudku znalca doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD. č. 1/2013 súd zistil, že tento obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

Z obsahu znaleckého posudku č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave súd zistil, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady na činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri neskorom rozhodnutí o žiadosti o zmenu exekútora. Išlo o tieto činnosti - overenie skutočnosti, či súd rozhodol v exekučnej veci, overenie skutočnosti ako súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, urgovanie vydania rozhodnutia, urgencie a spracovanie sťažnosti na postup súdu, úhrada poplatkov, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity dlžníka, komunikácia s dlžníkom, overovanie prijatia elektronického podania - urgencie/sťažnosti.

Súd mal za preukázané, že závery tohto znaleckého posudku sú všeobecné a netýkajú sa konkrétneho uplatneného nároku, lebo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu vznikla materiálna škoda jednotlivými administratívnymi úkonmi tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku.

V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu tým, že Okresný súd Prešov podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v zákonnej lehote neskoro poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, resp. podľa § 44 ods. 7, alebo § 44 ods. 8 Exekučného poriadku neskoro rozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

V súvislosti s procesnou námietkou žalovanej o zmätočnosti podania žalobcu podľa názoru súdu prvého stupňa, podanie žalobu má náležitosti v zmysle § 42 a 79 O. s. p., pričom z petitu žaloby je zrejмый uplatnený nárok žalobcu.

Súd prvého stupňa prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. a dospel k názoru, že právo žalobcu uplatňovať náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané v konaniach, ktoré sa pôvodne na Okresnom súde Prešov viedli pod sp. zn. 9C/276/2012, 9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/288/2012, 9C/290/2012, 9C/293/2012 a 9C/319/2012, lebo žiadosti o vydanie poverenia v exekučných veciach, ktoré sú podkladom pre uplatnený nárok boli doručené po 23.4.2009, resp. po tomto termíne boli doručené žiadosti o zmenu exekútora.

Žalobcovi neuplynula trojročná objektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu škody, ktorá začala plynúť, keď sa žalobca dozvedel o škode, t. j. najneskôr 15 deň od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdu. Právo žalobcu sa z toho dôvodu nepremlčalo.

Nároky žalobcu uplatňované v konaniach, ktoré sa pôvodne viedli na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/241/2012, 9C/247/2012 a 9C/323/2012 sú premlčané a vzhľadom na námietku premlčania žalovanej ich z toho dôvodu súd zamietol. Navyše v konaniach 9C/247/2012 a 9C/323/2012 bolo poverenie vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Tu nárok žalobcu nie je opodstatnený, aj keby nárok nebol premlčaný.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O. s. p., mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. V konaniach, na základe ktorých žalobca uplatňuje nároky, neboli vydané žiadne rozhodnutia, lebo poverenie súdu pre súdneho exekútora nie je súdnym

rozhodnutím. Teda nemohlo dôjsť ani k zrušeniu takéhoto rozhodnutia. Nemožno teda hovoriť o nesprávnom úradnom postupe z dôvodu nezákonného rozhodnutia.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prietahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 Zák. č. 514/2003 Z. z. v znení k 27.9.2012, kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní.

Podľa odseku 1 hore citovaného ustanovenia, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Je pravdou, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje lehotu 15 dní na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie, s výnimkou exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku.

Ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu /i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie/ so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z. z., ktorý v zmysle § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona, umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 ods. a/ a b/ - rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súdu alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dôležitou okolnosťou je to, že exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

Je potrebné konštatovať, že pri potrebe materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom je 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie veľmi problematickým činiteľom a práve preto zákon /pri predpokladanom zistení rozporu exekučného titulu so zákonom/ nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na zastavenie exekučného konania, tak ako sa to stalo v predmetných preskúmaných veciach, čo je ďalší dôvod na konštatovanie, že k prietahom nedošlo.

Pri nárokoch žalobcu týkajúcich sa neskorého rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora súd konštatuje, že v obidvoch prípadoch nebolo účelné rozhodovať o zámene exekútora, keďže súd vyhlásil dané exekučné konania za neprípustné a exekúcie zastavil /ide o nároky uplatňované v konaniach, ktoré sa pôvodne viedli na OS Prešov pod sp. zn. 9C/277/2012 a 9C/319/2012/.

Navyše v konaní 9C/319/2012 je podkladom pre uplatnený nárok exekučné konanie, ktoré začalo 18.8.2004. V tom čase platná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k čomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ustanovenie § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. taxatívne vymedzuje ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré sa použité aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005, avšak s výnimkou ustanovenia § 44 ods. 7 Exekučného poriadku.

Taktiež úprava obsiahnutá v ustanovení § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania, ktoré sa začali pred 1.12.2006, ako to vyplýva z ustanovenia § 240 ods. 1 a 2 zákona č. 233/1995 Z. z.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, pričom na žalobcovi je dôkazná povinnosť. Žalobca svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané nijako nedokladoval. Určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Tu súd poukazuje na svoje skoršie odôvodnenie a má za to, že žalobca v danom prípade nepreukázal ani vznik materiálnej škody, ani jej výšku.

Ďalšou z nevyhnutných podmienok pre priznanie nároku žalobcovi je preukázanie tzv. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

Pre naplnenie týchto predpokladov zodpovednosti za škodu je potrebné preukázať, či nedodržanie zákonnej lehoty malo za následok zníženie, či zánik možnosti žalobcu získať z titulu vedenej exekúcie plnenie. Toto žalobca nepreukázal a nedokladoval. Súd má za to, že žalobca na podporu svojich tvrdení nepredložil, ani neoznačil žiaden dôkaz a teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 101 O. s. p.

Z hľadiska príčinnej súvislosti medzi škodou, ktorá mala žalobcovi vzniknúť a postupom príslušného súdu, ktorý žalobca považuje za nesprávny, nemožno ustáliť, že následkom takého postupu súdu vznikla žalobcovi škoda, spočívajúca v rozdiel medzi reálne a hypoteticky vymoženou sumou. Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou nemožno len predpokladať, ale táto musí byť jednoznačne preukázaná. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je táto zodpovednosť daná.

Súd prvého stupňa konštatoval, že skúmať nedodržanie lehoty bez ohľadu na okolnosti veci nemožno. Konštatované okolnosti veci, ako sú reálne nepreukázanie škody, neexistencia konštatovania prieťahov v konaní, či porušenia povinností, prístup oprávneného, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne exekučný titul v rozpore so zákonom, viedli samostatne i vo vzájomnom kontexte k zamietnutiu žaloby.

Žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorú žiadal. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch ničím nepodložil a nepreukázal a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinnosťou, alebo k insolvenčii povinného, prípadne, že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania. Súd teda podanú žalobu zamietol aj v časti, v ktorej žalobca žiadal o priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Okresný súd zamietol nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy čo do základu a teda nepriznal žalobcovi materiálnu škodu a nemajetkovú ujmu v žiadnom rozsahu. Teda rozhodnutie o základe nároku žalobcu stratilo svoje opodstatnenie a preto súd medzitýmny rozsudok vo veci nevydal.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1, 2 O.s.p. Žalovaná bola v konaní úspešná, avšak trovy konania v lehote do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyčísliť a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia jej žiadne trovy konania nevyplývali. Súd prvého stupňa preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. c/, f/ O.s.p. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a neúplne zistil skutkový stav, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že súd rozhodol v merite veci na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednosti právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávosti súdneho rozhodnutia. Súd bol pri svojom rozhodovaní jednoznačne viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z.z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., pretože svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné.

Súd nevysvetlil názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritorne rozhodnutie. Európsky súd pre ľudské práva opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. rozsah nevybavenej agendy a podobne. Nemožno pochopiť, ako môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom.

Odvolateľ ďalej súdu vytýkal jeho nesústreďenú činnosť, keď vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúvisia.

Poznamenal, že predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., a to znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Namietal, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné oboznámenie sa s predloženým znaleckým posudkom. Mal za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody.

Ak bol súdu v čase predchádzajúcom nariadeniu pojednávania predložený návrh na prerušenie konania súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/174/2014.

Vzhľadom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na opätovné pojednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho

pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 03.03.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a to zo žalôb doručených Okresnému súdu Prešov dňa 27.09.2012 vyplýva, že v konaní pod sp. zn. 9C/241/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému Jozefovi C., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 9368/2008. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 23Er/3335/2008 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 6.11.2008, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 28.9.2008 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 15.12.2008.

V konaní 9C/247/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej Jarmile L. na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 11776/2008. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 23Er/44/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 12.1.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 15.12.2008 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 19.1.2009.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/276/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému P. D., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 3895/2010. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 29Er/256/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 11.5.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 23.3.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 17.3.2011.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/277/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej N. T., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 491/2007. Z registra Okresného súdu Prešov súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 28.2.2007 a poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 7.3.2007. Dňa 16.10.2009 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora, dňa 11.4.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená a dňa 30.8.2012 toto rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Prešove.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/278/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému P. Q., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 3873/2010. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 17Er/256/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená 11.5.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 23.3.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 4.5.2011.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/288/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej P. L., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 16679/2010. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 11Er/974/2010 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 23.12.2010, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 3.11.2010 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 19.1.2011.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/290/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnému Q. S., na základe návrhu exekútora evidovaného pod EX 8549/2010. Zo správy Okresného súdu Prešov súd zistil, že exekučný súd neevviduje exekučný spis proti povinnému Vladimírovi Tulejovi, nar. 9.3.1976, na základe žiadosti súdneho exekútora registrovanej pod sp. zn. EX 8549/2010.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/293/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej P. W., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 9983/2009. Z exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 18Er/294/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 29.10.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 5.10.2009 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 11.12.2009.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/319/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej U. W., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 1105/2004. Z registra Okresného súdu Prešov mal súd preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 18.8.2004, na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému dňa 9.8.2004 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Dňa 24.8.2004 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi, dňa 16.4.2012 exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená, dňa 7.3.2013 Krajský súd v Prešove potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Okresný súd Prešov v registri neevviduje žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora v tejto veci.

Na základe konania vedeného pod sp. zn. 9C/323/2012 žalobca uplatňuje nárok voči žalovanej na základe exekučného konania vedeného na OS Prešov voči povinnej P. P., na základe návrhu exekútora evidovaného pod č. EX 12338/2008. Z obsahu exekučného spisu OS Prešov sp. zn. 23Er/51/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola OS Prešov doručená dňa 12.1.2009, na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 20.12.2008 a pripojeného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom v danej veci. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 19.1.2009.

Zo znaleckého posudku č. 1/2013 Ekonomickej univerzity v Bratislave vyplýva, že týmto znaleckým posudkom boli vyčíslené náklady na činnosti žalobcu spojené s neskorým rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri neskorom vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri neskorom rozhodnutí o žiadosti o zmenu exekútora. Išlo o tieto činnosti - overenie skutočnosti, či súd rozhodol v exekučnej veci, overenie skutočnosti ako súd rozhodol o žiadosti o vydanie poverenia, urgovanie vydania rozhodnutia, urgencie a spracovanie sťažnosti na postup súdu, úhrada poplatkov, spracovanie reakcie súdu, prípadne vypracovanie nového stanoviska, overovanie bonity dlžníka, komunikácia s dlžníkom, overovanie prijatia elektronického podania - urgencie/sťažnosti.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že závery znaleckého posudku sú všeobecné a netýkajú sa konkrétneho uplatneného nároku, lebo žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu vznikla materiálna škoda jednotlivými administratívnymi úkonmi tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku.

Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že právo žalobcu uplatňovať náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané v konaniach, ktoré sa pôvodne na Okresnom súde Prešov viedli pod sp. zn. 9C/276/2012, 9C/277/2012, 9C/278/2012, 9C/288/2012, 9C/290/2012, 9C/293/2012 a 9C/319/2012, lebo žiadosti o vydanie poverenia v exekučných veciach, ktoré sú podkladom pre uplatnený nárok boli doručené po 23.4.2009, resp. po tomto termíne boli doručené žiadosti o zmenu exekútora.

Správny je i záver súdu prvého stupňa, že nároky žalobcu uplatňované v konaniach, ktoré sa pôvodne viedli na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/241/2012, 9C/247/2012 a 9C/323/2012 sú premlčané. Preto súd prvého stupňa správne aj s vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanej v tejto časti žalobu zamietol. Správny je i záver súdu prvého stupňa, že v konaniach 9C/247/2012 a 9C/323/2012

bolo poverenia vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Tu nárok žalobcu nie je opodstatnený, aj keby nárok nebol premlčaný.

Odvolačný súd súhlasí i s právnym názorom súdu prvého stupňa, že pri nárokoch žalobcu, týkajúcich sa neskorého rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora súd konštatuje, že v oboch prípadoch nebolo účelné rozhodovať o zámene exekútora, keďže súd vyhlásil dané exekučné konania za neprípustné a exekúcie zastavil /ide o nároky uplatňované v konaniach, ktoré sa pôvodne viedli na OS Prešov pod sp. zn. 9C/277/2012 a 9C/319/2012/.

Navyše v konaní 9C/319/2012 je podkladom pre uplatnený nárok exekučné konanie, ktoré začalo 18.8.2004. V tom čase platná právna úprava neustanovovala povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, k čomu došlo až s účinnosťou od 1.9.2005. S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z., konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že žalobca v predmetnom konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, t. j. existenciu nesprávneho úradného postupu, škodu - príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Neboli preukázané tiež ani žiadne dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v žalobe žiadal. Žalobcom nebol preukázaný ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie mu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Odvolačný súd súhlasí s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobca síce predložil znalecký posudok, ten sa však netýka uplatňovaného nároku, ale preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa jeho tvrdení vznikli žalobcovi v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a pod.

Súd prvého stupňa správne odôvodnil aj skutočnosť, že nerozhodoval medzityvným rozsudkom z dôvodu, že rozhodoval o celom nároku, ktorý zamietol čo do základu. Preto rozhodnutie o základe nároku žalobcu stratilo svoje opodstatnenie.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i o trovách konania.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by mu nárok na náhradu trov konania nemohol byť priznaný. Keďže ide o návrhové konanie, súd bez takéhto návrhu o trovách odvolacieho konania sám nemohol rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.